

הספדים לאסף מסר ז"ל:

אבא יקר ואהוב,

קשה לי להאמין, שאני עומדת כאן אל מול הקבר הפתוח שבו אתה תנוח למנוחת עולמים.

אתה מאוד תחסר לי ולכולנו. מאוד יחסרו לי שיחות הטלפון איתך, בהן נהגת לשתף אותי בחוויות הילדות והנעורים שלך בקנדה.

היו לך כל מיני סיפורים חביבים, אם זה חופשות הקיץ הארוכות שבהן נסעת יומיים שלמים ברכבת למערב קנדה לבלות את חופשת הקיץ עם סבא וסבתא שלך, או אלו היו מחנות הקיץ היהודיים שבהם בילית חודשים שלמים, או שכבר מגיל 5 עבדת בשוק באוטווה כדי להרוויח קצת דמי כיס ולעזור להורים שלך כספית.

דיברת בהתלהבות על שנת ההכשרה לחיים בקיבוץ שאתה ואימא עשיתם בניו ג'רזי, שם הכרתם ומאוד מהר התחתנתם. הייתה לך אידיאולוגיה וזיקה חזקה מאוד לארץ.

מאוד קסם לך הרעיון של חיי קהילה, ובתום שנתיים בהכשרה, אימא ואתה עלייתם ארצה וגרתם בקיבוץ ברקאי, שם נולד גלעד. חזרתם לקנדה לכשנה וחצי והחלטתם לחזור לארץ ולהשתקע בכפר הנשיא.

היית איש עבודה מאוד מסור, שכל כך אהב ונהנה לעבוד את האדמה של הארץ שכל כך אהבת, הערצת והתגאית בה.



המוות של נאור מאוד הכביד עלייך והשפיע קשות על בריאותך הנפשית והגופנית.

מאוד כאב לי ולכל בני המשפחה לראות אותך הופך מלהיות איש חזק ועצמאי, לאיש שבהדרגה נעשה יותר חלש ותלתי.

בשם כל האחים והאחיות - אני רוצה להודות למעין שעשתה מעל ומעבר בנתינת עזרה לך ולאימא.

אנו מודים גם לג'ו ומרי שטיפלו בך כל כך יפה.

תמיד תהיה בליבנו ובמחשבתנו.

תהי נשמתך צרורה בצרור החיים.

אוהבת אותך מאוד, וכבר מתגעגעת אליך מאוד.

צילה

